EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 15.7.2021
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega peatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine Iraagi suhtes

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Viisaeeskirja[1] artikli 25a lõike 2 kohaselt hindab komisjon korrapäraselt kolmandate riikide koostööd tagasivõtmise valdkonnas ja annab nõukogule aru vähemalt kord aastas.

Komisjon võttis 10. veebruaril 2021 vastu oma hinnangu, mis põhineb ELi liikmesriikide ja Schengeni lepinguga ühinenud riikide esitatud 2019. aasta andmetel ja teabel, ning edastas selle aruande[2] nõukogule.

Eespool esitatud analüüsi põhjal ja võttes arvesse liidu üldisi suhteid asjaomase kolmanda riigiga võib komisjon järeldada, et asjaomane kolmas riik ei tee piisavalt koostööd ja seetõttu on vaja võtta meetmeid. Sellega seoses tuleks märkida, et oma riigi kodanike tagasivõtmine on rahvusvahelise õiguse kohane kohustus.

Kui koostöö ei ole piisav, esitab komisjon vastavalt viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktile a ettepaneku nõukogu rakendusotsuse kohta, millega peatatakse viisaeeskirja teatavate sätete kohaldamine kõnealuse kolmanda riigi kodanike suhtes. Komisjon jätkab pidevalt jõupingutusi koostöö parandamiseks asjaomase kolmanda riigiga.

• Iraagi juhtum

Komisjon märkis eespool nimetatud aruandes, et liikmesriikides, kus tehakse üle kahe kolmandiku Iraagi kodanikele väljastatud tagasisaatmisotsustest, on tuvastamisprotsessi tulemused mitterahuldavad või need puuduvad ning harva jõutakse reisidokumentide väljaandmiseni. Iraagi ametiasutused teevad koostööd ainult vabatahtliku tagasipöördumise korral ja sunniviisilise tagasisaatmise puhul ainult väga erandlikel juhtudel (kui Iraagi kodanik on mõistetud süüdi kuriteos). Olenemata ELi ja Iraagi partnerlus- ja koostöölepingu sõlmimisest 2018. aasta augustis ei järgita sellest lepingust tulenevat kohustust võtta tagasi oma riigi kodanikud, kes viibivad ebaseaduslikult teise poole territooriumil. Neli liikmesriiki on sõlminud kahepoolse kokkuleppe, mida samuti järgitakse harva või järgitakse ainult vabatahtliku tagasipöördumise või kuriteos süüdimõistetud Iraagi kodaniku tagasisaatmise korral.

Alates 2017. aastast toimub ELi ja Iraagi mitteametlik rändedialoog, mille raames EL ja liikmesriigid arutavad Iraagiga rändeküsimusi. Dialoogi raames on toimunud neli kohtumist, kus on tähtsate teemade hulgas alati olnud tagasisaatmine ja tagasivõtmine ning EL on pidevalt väljendanud muret Iraagi ebarahuldava koostöö pärast tagasivõtmise valdkonnas. Viimasel rändedialoogi raames toimunud kohtumisel (veebruaris 2021) kinnitas Iraak taas, et ei kavatse teha koostööd mittevabatahtliku tagasisaatmise valdkonnas.

Seda arvesse võttes on EL Iraagi ametiasutustele toonitanud liikmesriikide üha suuremat rahulolematust ja võimalikke tagajärgi juhul, kui olukord ei parane; seda tehti muu hulgas Iraagi saatkonna esindajatega Brüsselis toimunud kohtumisel (mais 2021) ning ELi välisasjade kõrge esindaja ja rändevooliniku ühises kirjas, mis oli adresseeritud Iraagi välis-, sise- ning rände- ja ümberasustatud isikute küsimuste ministritele (juunis 2021). 17. juunil 2021 anti kirja koopia üle ka peaminister Kadhemile.

---

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT L 243, 15.9.2009, lk 1).

[2] COM(2021) 55 final (EU Restricted).

Nende meetmetega ei ole veel saavutatud konkreetseid olulisi tulemusi ega püsivat koostööd vastavalt artikli 25a lõikes 2 sätestatud näitajatele, sealhulgas ebaseaduslikult liikmesriikide territooriumil viibivate isikute õigeaegse tuvastamise, reisidokumentide väljastamise ja tagasisaatmisoperatsioonide korraldamise osas. Kaaludes sellega seoses komisjoni seni astutud samme, et parandada koostööd, ja võttes arvesse ELi üldisi suhteid Iraagiga, peetakse Iraagi koostööd ELiga tagasivõtmise küsimustes ebapiisavaks ja seetõttu on vaja võtta meetmeid.

- **Liidu üldised suhted Iraagiga**

Liidu ja Iraagi suhetes lähtutakse 2018. aastal jõustunud partnerlus- ja koostöölepingust. ELi Iraagi strateegias (2018) kinnitatakse veel kord ELi kindlat tahet arendada ELi ja Iraagi partnerlust ning toetada Iraagi ametiasutusi ülesehitustöös ja võitluses riigi ebastabiilsuse põhjuseks olevate poliitiliste, sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega. EL on Iraagi jaoks oluline majandus- ja julgeolekupartner. Rändealane koostöö on laiaulatuslik ning keskendub eelkõige rände juhtimisele, sealhulgas piirihaldusele, rändele ja arengule, ebaseaduslikule rändele ja tagasisaatmisele. Neid teemasid arutatakse eespool nimetatud mitteametliku rändedialoogi käigus ja selle dialoogi raames toimus viimane kohtumine veebruaris 2021.

ELi ja Iraagi vahel 2021. aasta juunis toimunud kõrgetasemelistel aruteludel väljendas Iraak valmisolekut teha mõjutatud liikmesriikidega koostööd tagasisaatmise ja tagasivõtmise valdkonnas, sealhulgas vabatahtliku tagasipöördumise küsimuses. Komisjon toetab neid jõupingutusi kui esimest sammu.

- **Viisameetmed**

Meetmete kohaldamisala

Nõukogu rakendusotsusega tuleks ajutiselt peatada viisaeeskirja teatavate sätete kohaldamine Iraagi kodanike suhtes. Peatamist ei kohaldata siiski direktiivi 2004/38/EÜ[3] kohaldamisalasse kuuluvate (liikuvate) ELi kodanike pereliikmete ja selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmete suhtes, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt asjaomase kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

Viisameetmete sisu

Kuna Iraak ei ole teinud tagasivõtmise valdkonnas koostööd, on põhjendatud kõigi viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktis a sätestatud meetmete rakendamine: täiendavate dokumentide esitamise nõuetest loobumise võimaluse peatamine artikli 14 lõikes 6 osutatud viisataotlejate puhul, taotluse läbivaatamiseks artikli 23 lõikes 1 osutatud üldise 15-kalendripäevase ajavahemiku peatamine (mis seetõttu välistab ka selle ajavahemiku pikendamise kuni 45 päevani üksikjuhtudel), artikli 24 lõigete 2 ja 2c kohaste mitmekordsete viisade väljaandmise peatamine ning diplomaatilise passi või teenistuspassi kasutajate puhul artikli 16 lõike 5 punkti b kohase viisatasust loobumise võimaluse peatamine.

Viisameetmete kohaldamisaeg

[3] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

Viisaeeskirjas on sätestatud, et viisameetmeid kohaldatakse ajutiselt, kuid ei ole kohustust märkida rakendusotsuses nende meetmete kohaldamise konkreetset ajavahemikku. Artikli 25a lõike 6 kohaselt hindab komisjon siiski pidevalt edusamme tagasivõtmisalases koostöös vastavalt artikli 25a lõikes 2 sätestatud näitajatele, sealhulgas ebaseaduslikult liikmesriikide territooriumil viibivate isikute õigeaegse tuvastamise, reisidokumentide väljastamise ja tagasisaatmisoperatsioonide korraldamise osas. Komisjon annab aru, kas on võimalik olulisel määral ja püsivalt parandada asjaomase kolmanda riigiga tehtavat koostööd tagasivõtmise valdkonnas, ning võttes samuti arvesse liidu üldisi suhteid nimetatud kolmanda riigiga, võib ta esitada nõukogule ettepaneku rakendusotsus tühistada või seda muuta. Kui aga rakendusotsusekohased viisameetmed ei ole osutunud tõhusaks, tuleks kaaluda mehhanismi teise etapi käivitamist (ette nähtud artikli 25a lõike 5 punktis b).

Lisaks esitab komisjon artikli 25a lõike 7 kohaselt hiljemalt kuus kuud pärast rakendusotsuse jõustumist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande asjaomase kolmanda riigi tagasivõtmisalase koostöö edenemise kohta.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Kavandatav otsus on kooskõlas ühise viisapoliitika ühtlustatud normidega, mis hõlmavad viisade andmise korda ja tingimusi liikmesriikide territooriumil kavandatud viibimiseks kestusega kuni 90 päeva mis tahes 180päevase ajavahemiku jooksul.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

EL edendab ühistel väärtustel ja kohustustel põhinevat terviklikku lähenemisviisi rändele ja sundrändele. Uue ränne- ja varjupaigaleppega nähakse ette spetsiaalselt kohandatud terviklike ja tasakaalustatud partnerluste arendamine ja süvendamine, et edendada koostööd kõigis olulistes aspektides:

– pakkuda kaitset neile, kes seda vajavad, ja toetust vastuvõtvatele riikidele ja kogukondadele;

– luua majanduslikke võimalusi ning tegeleda ebaseadusliku rände ja sundrände algpõhjustega;

– toetada partnereid, et tugevdada rände juhtimist ja haldamist;

– edendada koostööd tagasisaatmise ja tagasivõtmise vallas;

– luua seaduslikke võimalusi Euroopasse tulekuks.

Liikmesriikide ja kolmandate riikide koostöö kolmandate riikide kodanike tagasivõtmisel on selle poliitika oluline osa. Selleks et tugevdada selliseid ulatuslikke partnerlusi ja tagada kolmandate riikide täielik koostöö peab EL mobiliseerima kõik olemasolevad vahendid, sealhulgas arengukoostöös, kaubanduses või viisapoliitikas.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri), artikli 25a lõike 5 punkt a.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ei kohaldata

- **Proportsionaalsus**

Kavandatud meetmed, mille eesmärk on ergutada Iraaki parandama koostööd ebaseaduslike rändajate tagasivõtmisel, on taotletava eesmärgiga proportsionaalsed. Need meetmed ei piira viisataotleja võimalust viisat taotleda ja viisa saada, vaid need hõlmavad viisamenetluse teatavaid aspekte või mõjutavad viisatasu määra.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Ei kohaldata

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ei kohaldata

- **Mõjuhinnang**

Ei kohaldata

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata

- **Põhiõigused**

Kavandatud meetmed ei mõjuta võimalust viisat taotleda ja viisa saada ning nende kohaldamisel järgitakse taotlejate põhiõigusi, eelkõige perekonnaelu austamist.

4. MÕJU EELARVELE

Ei kohaldata

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ei kohaldata

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ei kohaldata

2021/0234 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU RAKENDUSOTSUS,

millega peatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine Iraagi suhtes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri),[4] eriti selle artikli 25a lõike 5 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Partnerlus- ja koostööleping ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Iraagi Vabariigi vahel[5] jõustus 1. augustil 2018 ning selles kinnitatakse veel kord tavast tulenevat mõlema poole kohustust võtta tagasi oma riigi kodanikud, kes viibivad ebaseaduslikult teise poole territooriumil (artikli 105 lõige 3). Iraak ei täida seda kohustust, nagu kinnitab tema sedastatud seisukoht, mille kohaselt ei kavatseta teha koostööd mittevabatahtliku tagasisaatmise valdkonnas. Liikmesriigid on ka tunnistajaks Iraagi halvale koostööle tagasisaatmisprotsessi kõigis etappides.

(2) Komisjon on korduvalt kutsunud Iraaki üles parandama koostööd ebaseaduslikult riigis viibivate kolmanda riigi kodanike tagasivõtmisel ja rakendama täielikult ELi ja Iraagi partnerlus- ja koostöölepingu sätteid oma riigi kodanike tagasivõtmise kohta, eelkõige on seda tehtud ELi ja Iraagi mitteametliku rändedialoogi (algatati 2017. aastal) raames ning suulises ja kirjalikus suhtluses Iraagi valitsuse esindajatega, konkreetselt väljendades kasvavat muret sellega seoses ja juhtides tähelepanu võimalikele tagajärgedele, kui tagasisaatmisalast koostööd ei parandata.

(3) Võttes arvesse komisjoni seni astutud samme, et parandada koostööd, ja liidu üldisi suhteid Iraagiga, peetakse Iraagi koostööd liiduga tagasivõtmise küsimustes ebapiisavaks ja seetõttu tuleks võtta meetmeid.

(4) Määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamine Iraagi kodanike suhtes tuleks seetõttu ajutiselt peatada. Seda peetakse kõige tõhusamaks meetmeks, mille eesmärk on ergutada Iraagi ametiasutusi võtma vajalikke meetmeid, et parandada koostööd tagasivõtmise küsimustes. Ajutist peatamist ei kohaldata Iraagi kodanike suhtes, kes taotlevad viisat ja kes on direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmed, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

[4] ELT L 243, 15.9.2009, lk 1.

[5] ELT L 204, 31.7.2012, lk 20 (lepingu tekst), ELT L 203, 10.8.2018, lk 1 (nõukogu otsus lepingu sõlmimise kohta).

(5) Meetmed, mille kohaldamine ajutiselt peatatakse, on sätestatud viisaeeskirja artikli 25a lõike 5 punktis a: täiendavate dokumentide esitamise nõuetest loobumise võimaluse peatamine artikli 14 lõikes 6 osutatud viisataotlejate puhul, taotluse läbivaatamiseks artikli 23 lõikes 1 osutatud üldise 15-kalendripäevase ajavahemiku peatamine (mis seetõttu välistab ka selle ajavahemiku pikendamise kuni 45 päevani üksikjuhtudel), artikli 24 lõigete 2 ja 2c kohaste mitmekordsete viisade väljaandmise peatamine ning diplomaatilise passi või teenistuspassi kasutajate puhul artikli 16 lõike 5 punkti b kohase viisatasust loobumise võimaluse peatamine.

(6) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 21 lõikes 1 on sätestatud, et igal liidu kodanikul on õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, kui aluslepingutega ja nende rakendamiseks võetud meetmetega kehtestatud piirangutest ja tingimustest ei tulene teisiti. Need piirangud ja tingimused on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2004/38/EÜ[6]. Käesolev otsus ei mõjuta kõnealuse direktiivi kohaldamist, millega laiendatakse vaba liikumise õigust pereliikmetele nende kodakondsusest sõltumata, kui nad ühinevad liidu kodanikuga või on temaga kaasas. Käesolevat otsust ei kohaldata seega direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmete suhtes, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

(7) Kuna Taani on otsustanud Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli nr 22 artikli 4 kohaselt rakendada oma riigi õiguses määrust (EÜ) nr 810/2009, mis põhineb Schengeni *acquis*'l, on Taani rahvusvahelise õiguse kohaselt kohustatud käesolevat otsust rakendama.

(8) Käesolev otsus kujutab endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ;[7] seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva otsuse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(9) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ[8] artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.

(10) Šveitsi puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)[9] tähenduses, mis kuuluvad otsuse

---

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, 30.4.2004, lk 77).

7 Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

8 Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

9 ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2008/146/EÜ[10] artikliga 3.

(11) Liechtensteini puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)[11] tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2011/350/EL[12] artikliga 3.

(12) Käesolev otsus on õigusakt, mis põhineb Schengeni *acquis*'l või on muul viisil sellega seotud vastavalt 2003. aasta ühinemisakti artikli 3 lõike 2, 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 ja 2011. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 tähenduses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1
Kohaldamisala

1. Käesolevat otsust kohaldatakse Iraagi kodanike suhtes, kelle suhtes kehtib vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2018/1806[13] viisanõue.

2. Seda ei kohaldata Iraagi kodanike suhtes, kellele ei kehti kõnealuse määruse artikli 4 või 6 alusel viisanõue.

3. Käesolevat otsust ei kohaldata Iraagi kodanike suhtes, kes taotlevad viisat ja kes on direktiivi 2004/38/EÜ kohaldamisalasse kuuluvate liidu kodanike või selliste kolmandate riikide kodanike pereliikmed, kellel on ühelt poolt liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt kolmanda riigi vahelise lepingu alusel vaba liikumise õigus, mis on samaväärne liidu kodanike vastava õigusega.

Artikkel 2
Määruse (EÜ) nr 810/2009 teatavate sätete kohaldamise ajutine peatamine

Määruse (EÜ) nr 810/2009 järgmiste sätete kohaldamine peatatakse ajutiselt:

(a) artikli 14 lõige 6;

(b) artikli 16 lõike 5 punkt b;

(c) artikli 23 lõige 1;

---

[10] Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

[11] ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

[12] Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis*' rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

[13] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1806, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (kodifitseeritud), (ELT L 303, 28.11.2018, lk 39).

(d) artikli 24 lõiked 2 ja 2c.

Artikkel 3

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud Belgia Kuningriigile, Bulgaaria Vabariigile, Tšehhi Vabariigile, Saksamaa Liitvabariigile, Eesti Vabariigile, Kreeka Vabariigile, Hispaania Kuningriigile, Prantsuse Vabariigile, Horvaatia Vabariigile, Itaalia Vabariigile, Küprose Vabariigile, Läti Vabariigile, Leedu Vabariigile, Luksemburgi Suurhertsogiriigile, Ungarile, Malta Vabariigile, Madalmaade Kuningriigile, Austria Vabariigile, Poola Vabariigile, Portugali Vabariigile, Rumeeniale, Sloveenia Vabariigile, Slovaki Vabariigile, Soome Vabariigile ja Rootsi Kuningriigile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja